

ger, der ere foretagne med Hensyn til Godstaksterne, ville virke paa Overskuddet. Stillingen er i saa Henseende ret usikker, men vi have jo Lov til at vente det bedste, og at haabe, at den store Reform, som er foretaget ved Takstiloven, maa føre til et godt Resultat, ikke alene for Befolkningen, men ogsaa for Statsbanerne, saa at disse ikke kom til at arbejde under vanskelige Vilkaar end hidtil. — De Endringsforslag, som Udvalget har stillet til Statsbanernes Udgiftsbudget, have, som jeg allerede nævnte før, ikke nogen gennemgribende Betydning. Den ærede Ordfører fremhævede, at det kun er en mangelfuld Kritik af Statsbanerne, som Udvalget derved kan udøve, og det er rigtigt. Smidlertid har denne Kritik sin store Betydning, og da navnlig dens moralske Virkning, som den ærede Ordfører ogsaa pegede paa. Det er jo en Virkning, der ikke blot vil gaa herfra direkte til Statsbanernes Administration, men ogsaa vil komme til den fra Ministeren ved det stadige Samarbejde mellem Administrationen og Ministeren. Den ærede Ordfører nævnte endelig, — og det er en ikke saa ualmindelig Opfattelse — at Statsbanernes Administration ikke oversflødiggør, at den lejlighedsvis underkastes Kontrol. Det er en Udtalelse i en saa mild Form, at den egentlig ikke behøver noget som helst Svar, naar man tager den efter Ordene, thi jeg gad nok se, hvilken Administration der er saaledes indrettet, at den ikke skulde behøve en Kontrol, og navnlig en saadan Kontrol, at man en Gang imellem trænger ind i Administrationens Hemmeligheder, og ser, hvorledes Forholdene stille sig. Det gælder enhver Administration, og selvfølgelig ogsaa Statsbanernes, som er saa omfattende og fordelt paa saa mange Hænder. Kontrollen maa der være saarlig indgaaende. Men hvis der i denne Udtalelse laa en Genklang af de ikke saa Artikler, der ere komne frem i Bladene, og af andre Udtalelser, som thde paa, at der ude omkring skulde være mindre Tillid til Statsbanernes Bestyrelse, end usikkert er, vil jeg dog dertil sige, at alle disse Udtalelser, jeg her peger paa, ere af en ganske særlig løs Bestaffenhed. Det er jo noget, en stor Administration ikke vil kunne undgaa, at det til en vis Grad kan blive Møde at rive ned paa den og fremdrage saa et, saa et andet Forhold, som ikke er helbigt, og det er ganske vist stet over for Særnbanebestyrelsen i den senere Tid. Men vil man gennemgaa de vedkommende Artikler, og har man nogen Sagkundskab og nøje overvejer dem, vil man ogsaa nok godkende, hvad jeg her siger, at de ere af en usædvanlig løs Bestaffenhed.

Med Hensyn til Statsbanerne har jeg haft Samraad med Udvalget angaaende forskellige Punkter og da først og fremmest angaaende den ved Loven af 12te April 1892 § 8 Administrationen tillagte Myndighed til under tvingende Omstændigheder midlertidig at forøge Personalets Antal. Den ærede Ordfører udtalte herom, at for saa vidt denne Myndighed er bleven benyttet til at forøge Personalet i Anledning af den ny Togplan, som traadte i Kraft den 1ste Maj f. A., kunde Udvalget ikke anse det for berettiget. Jeg stal dertil svare, at for mig staar det saaledes, at Forandringer i Togplanen i Almindelighed ikke kunne give tilstrækkelig Føje til at benytte den her omhandlede Myndighed. I Almindelighed bør man naturligvis kunne forudsæ saadanne Forandringer i Togplanen, for saa vidt de have nogen gennemgribende Betydning, og saa ogsaa i Tide kunne fremkomme med Forslag paa Finansloven for at skaffe Hjemmel for de forøgede Udgifter, som nødvendigvis ere forbundne med saadanne Forandringer i Togplanen. For saa vidt kan jeg selvfølgelig give et tilfredsstillende Svar over for den fremkomne Udtalelse. Hvad det foreliggende Tilfælde angaar, stal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, men kun henpege paa, at de Forandringer i Togplanen, som stete i Foraaret 1896, vare i højeste Grad gennemgribende, og at der paa Foranledning af Forhandlingerne her i Rigsdagen blev i det sidste Øjeblik sat et nyt Tog i Gang fra Båndrup til Aarhus, et hurtigt Tog, hvis Formaal nærmest var at forbedre Postforbindelsen med det sydlige Udland. Denne Forandring i Togplanen var ikke tidligere beregnet, og Administrationen kom saaledes til at indføre den under Rigsdagsamlingen paa et Tidspunkt, hvor det var vanskeligt for Ministeren at faa Tid til at stille de fornødne Endringsforslag paa Finansloven for at skaffe Hjemmel til en Forøgelse af Personalet. Hvad de andre Forandringer i Togplanen angaar, ser jeg mig ikke i Stand til at udtale, hvorvidt de have nødvendiggjort en Forøgelse af Personalet i noget væsentligt Omfang. Jeg tror det ikke; jeg tror, at det er dette Stog gennem Østjylland, der navnlig har nødvendiggjort Forøgelsen. Det næste Punkt, der har givet Anledning til Samraad, angik en passende Aldgang for Arbejdere paa Maskinværkstederne til at foretage personlig Rentelse, inden de forlade Arbejdspladsen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (Klausen) har allerede omtalt dette Forhold og bestemt adresseret det til Maskinværkstederne i Kjøbenhavn. Uden for Kjøbenhavn have Banerne efterhaanden